

er imidlertid en forudsætning for, at borgerne kan bruge deres viden om kost og kostsammensætning, at der er det fornødne udbud af fødevarer med de ønskede egenskaber, og at fødevarerne generelt er mærket udtømmende.

Ernæringspolitiske tiltag

De offentlige storkøkkener tilbereder ca. en halv million måltider hver dag, som tilbydes forskellige befolkningsgrupper, fra vuggestuebørn til syge og gamle. Madens sammensætning og kvalitet har stor betydning for helbredet og livskvaliteten for de mange mennesker, som ofte er afhængige af den offentlige kostforplejning i kortere eller længere tid. En ernæringsrigtig kost i den offentlige kostforplejning kan både forebygge sygdomme hos de berørte befolkningsgrupper, og lette helbredelsen i tilfælde af sygdom. Der er derfor store menneskelige og samfundsøkonomiske fordele ved at tilbyde god og velsmagende mad i den offentlige kostforplejning.

Udvalget for offentlig kostforplejning har i sin betænkning fra 1997 givet en række forslag til, hvorledes kvaliteten af den offentlige kostforplejning kan forbedres. En lang række af disse forslag kan iværksættes af de myndigheder, der er ansvarlige for den offentlige kostforplejning, hvilket primært vil sige amts- og primærkommunerne, og de enkelte institutioner.

Regeringen tilslutter sig anbefalingerne i betænkningen fra udvalget om offentlig kostforplejning.

Befolkningens kostindtag følges løbende ved at indsamle data over, hvad danskerne spiser, både for at kunne vurdere om de ernæringspolitiske målsætninger bliver opfyldt, og for at kunne vurdere eksponeringen over for skadelige stoffer.

Regeringen vil udbygge og intensivere indsamlingen af kostdata med henblik på at styrke forskningen både i kostens betydning for sundhed og sygdom, og i hvilke faktorer, der påvirker befolkningens kostvaner.

Den nødvendige viden om kostens betydning og sammensætning er af stor betydning for forbrugernes muligheder for at foretage et kvalificeret forbrugsvalg.

Det er derfor regeringens målsætning fortsat at lægge stor vægt på den generelle ernæringsoplysning, såvel over for forbrugerne som i uddannelsessystemet.

Regeringen har, som tidligere meddelt Folketinget, besluttet at overtage finansieringen af

det nuværende private ernæringsråd, der hidtil har været drevet primært af Den Almindelige Danske Lægeforening og Mejeriforeningen. Formålet hermed er at sikre rådets uafhængighed, således at det fortsat vil kunne danne forum for en videnskabeligt funderet ernæringsdebat.

Rådets medlemmer indstilles af en række videnskabelige selskaber og Levnedsmiddelcentret, således at ernæringsområdet sikres en bredt funderet videnskabelig basis. Endvidere deltager Forbrugerrådet i arbejdet.

Regeringen overtager finansieringen af Ernæringsrådet med virkning fra begyndelsen af 1998, ligesom man agter at lovfæste rådets virke i den kommende fødevarerlov.

I. Madkultur

Måltidet er samlingspunktet for mange mennesker i Danmark. Op mod 70% af børnefamilierne spiser fælles aftensmad mere end 5 gange om ugen. Og maden er ofte samlingspunktet, når venner og familie mødes.

Den danske madkultur er levende. Det er vigtigt at formidle viden om fødevarer, mad, madkultur og måltider med udgangspunkt i den danske madkultur. Det vil kunne skabe og videreudvikle en forståelse for maden og måltidet som en del af den danske kultur.

Vi skal bevare – for nogle af os genskabe – glæden ved god mad og gode danske råvarer. Det offentlige opgave er at rådgive om, hvordan vi gør de gode danske retter bedre uden at miste den gode smag.

Når man tager udgangspunkt i den danske madkultur, er det en forudsætning, at fødevarerne er af god kvalitet. Det er såvel den sundhedsmæssige kvalitet, ernæringsmæssige kvalitet, produktionsform, spisekvalitet og funktionsopfyldelse.

Der er mange muligheder for at forbedre spisekvaliteten, f.eks. modning, friskhedskriterier, spørgsmålet om vand i fødevarerne og fremstillingsprocessen.

Der er derfor behov for, at der i det offentlige system er en viden om en lang række forhold af betydning for fødevarernes kvalitet. Det vil være naturligt, at det offentlige i højere grad tager initiativer til og søger at afdække forhold vedrørende fødevarerens kvalitet både til brug for produktudviklingen og dermed producenterne og til gavn for forbrugerne og endelig til gavn for politikernes beslutningsgrundlag for en